

I dette nummer bl.a.:

- Et spændende medlemsmøde i LEV København
- Et liv et værk – et portræt • Klassisk koncert for udviklingshæmmede
- Elevrådsarbejde kan føre til mange ting • Når vi inddrager borgerne får vi bedre løsninger

LEV Københavns Kommunekreds

B E S T Y R E L S E N

Formand	Danielle Pröschold, Tonemestervej 3, 2400 København NV Tlf. 40 13 70 16 . E-mail: danielle@proschold.dk
Næstformand	Anette-Marie Frimann-Jensen, Hvedevej 32, 2700 Brønshøj Tlf. 38 89 20 23 . E-mail: olesen@jensen.mail.dk
Kasserer	Eva Gjøe, Højmoselvej 10, 2400 København NV Tlf. 39 66 18 56. E-mail: gjoe@email.dk
Sekretær	Birte Lynghøj, Ole Borchsvej 18, 2500 Valby Tlf. 36 17 64 15 . E-mail: lyngjens@outlook.com
Bladsekretær	Egon Pedersen, Emdrupvej 139, 2400 København NV Tlf. 39 69 38 06 . Mobil 20 85 38 06 E-mail: slet@kantorparkennet.dk
Webmaster	Per Jonasson, Panumsvej 21, 2500 Valby Tlf. 36 45 40 43 . E-mail: per@valby.eu
Bestyrelsesmedlem	Gitte Svarre, Holmbladsvænge 1, 1., 2300 København S Tlf. 20 74 27 63 . E-mail: louisemalene@webspeed.dk
Bestyrelsesmedlem HB-medlem	Steen Stavngaard, Monrads Allé 46, 2500 Valby Tlf. 36 46 37 83 . E-mail: ss@sag.dk
Bestyrelsesmedlem	Vibeke Holscher, Apollovej 18, 2720 Vanløse Tlf. 28 91 38 52. E-mail: vh@nh-lndskab.dk
<hr/>	
Redaktør *)	Lasse Rydberg, Borgmester Jensens Allé 31 A 2100 København Ø . Tlf. 35 38 46 90 E-mail: lasse-ellen@comxnet.dk
Kritisk revisor *)	Mogens Rasmussen, Dublinvej 4, 2300 København S Tlf. 32 58 98 94/61 79 98 94 . E-mail: tana@vip.cybercity.dk

* Er ikke medlemmer af bestyrelsen, men medlemmer af Kommunekredsen

I N D H O L D

Lederen. Af <i>Danielle Pröschold</i>	side	5
Et medlemsmøde i LEV København - Borgerrådgivning - Familiehuset - Handicapcentret. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side	7
Portræt. Et liv et værk - at være LAVUK. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side	13
Nekrolog - Mary Tøpholm (1919-2015). Af <i>Steen Stavngaard</i>	side	19
Og der blev stille - musikken ramte følelsen. Klassisk koncert for udviklingshæmmede. Af <i>Lasse Rydberg</i>	side	21
KIFU - årets idrætsforening 2014 i København.	side	25
Nyt tilbud ser dagens lys - Skovtours Venner. Af <i>Danielle Pröschold</i>	side	27
Elevrådsarbejde kan føre til mange ting. Af <i>Maria Lassen</i>	side	31
Når vi inddrager borgerne, skaber vi bedre løsninger. Af <i>Mette Rindal Leck</i>	side	33

ANNONCER, SATS OG TRYK

Rosengrenen ApS · Hovedgaden 8 · 8670 Låsby
Tlf. 86 95 15 66 · kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00 · Mail: info@rosengrenen.dk
– hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

Udgivelsesplan

Her er der en oversigt over LEV Københavns udsendelser samt deadline for aflevering af stof. Tag denne plan med i jeres planlægning, så skaffer I jer adgang med oplysning om arrangementer og lign.

	Vi skal have dit bidrag senest	Udgives
Blad nr. 3	24. juli 2015	August
Blad nr. 4	6. oktober 2015	November

Leder marts 2015

Af Danielle Pröschild
formand for
LEV København

Så er vi i fuldt sving igen, og året suser allerede afsted.

Her i foråret har vi indtil nu nået at afgive tre høringsvar. Et om København Kommunes udkast til sundhedspolitik, et om ældrepolitik og et om forlængelse af sagsbehandlingstider. I skrivende stund skal der også afgives et om indstilling til ny struktur for STU-tilbud (Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse) i kommunen.

Et andet vigtigt fokuspunkt er Tusindfryd. Her har kommunens folk besluttet sig for, at den eksisterende model for driften af Tusindfryd ikke fungerer. Derfor deltager vi i et lille udvalg for at finde en ny struktur. Jeg selv har i min egenskab som formand deltaget i møder med bofællesskaber, hvor manglende kommunikation og dialog nok kan siges at være hovedoverskriften.

I februar afholdt vi et medlemsmøde, mere herom inde i bladet. Men alt i alt, har det været et travlt forår med mange forskellige opgaver at tage fat i.

I løbet af sommeren planlægger vi at afholde et informationsmøde om indsatsen over for mennesker med udviklingshæmning med psykiatriske diagnoser. Det har vist sig at være overordentligt svært at finde ud af, hvor man får hjælp, hvis hverdagen bliver svær for både den unge og de pårørende, hvis ens barn får en psykiatrisk diagnose oveni det i forvejen kendte mentale handi-

cap. Hvor går man hen, når man har brug for hjælp, og hvad findes der af viden?

I midten af marts lukkede Socialtilsyn Hovedstaden et bosted, fordi dette ikke levede op til de krav, der stilles. Bostedet havde fået et påbud, men da forholdene ikke var bragt i orden, valgte socialtilsynet altså at skride til lukning. TV2 Lorry kontaktede mig for at høre om LEVs holdning til, at man lukkede et bosted og spurgte ind til, hvad det betyder for mennesker med infantil autisme, at de ikke får den hjælp, de har brug for. Jeg stillede op til et interview og roste her socialtilsynene for at lukke de tilbud, der ikke fungerer og forklarede forskellen i livskvalitet for vores målgruppe, hvis de bliver taget professionelt hånd om, eller om det er uuddannet personale, der sørger for dagen og vejen.

Kommunen er ved at bygge et botilbud for mennesker med multiple funktionsnedsættelser. Sammen med LEVs formand Syt-ter Kristensen deltager jeg i en styregruppe, der bl.a. har til formål at give målgruppen de mest optimale betingelser for at kunne kommunikere med omverdenen. At bruge de nyeste digitale løsninger og at indrette bostedet på en sådan måde, at det bliver et fyrtårn, der lyser op og inspirerer andre byggerier. Det bliver spændende at se, om det lykkes. Det er på tide, at der bygges til denne målgruppe, så vi ser frem til, når byggeriet er klar til indvielse.

I februar afholdt LEV København et medlemsmøde, der især henvendte sig til yngre forældre. Mødets tema var "Københavns Kommunes tilbud til børnefamilier". Nedenstående er refererende artikler om mødets tre emner.

Et medlemsmøde

Refereret af Lasse Rydberg

Borgerrådgivningen

en slags kommunal
ombudsmandsinstitution

Hvad er borgerrådgivningen og hvad kan den bistå med - Oplæg ved Borgerrådgiver Johan Busse

Borgerrådgivning opstår

Da bydelsforsøgsordningen i København for år siden ophørte, havde politikere et ønske om at se på andre måder at inddrage borgerne i byens udvikling og forvaltning. Der opstod i debatten et politisk ønske om, at København skulle have sin egen ombudsmand, som man kender det fra institutionen Folketingets Ombudsmand. Men ordet ombudsmand var beskyttet og kunne ikke sådan bruges om en institution i et andet regi. Men ideen var skabt, og politikerne i København besluttede, at byen skulle have en ombudsmandsordning der fik navnet Københavns Borgerrådgivning. København var den første kommune, der fik en sådan ordning. I dag er der borgerrådgivning i ca. 30 kommuner. Borgerådgivningen blev åbnet i 2004 og har således haft 10 års jubilæum.

Borgerrådgiver Johan Busse.

Sin helt egen institution

Det er en stor fordel for kommunen men også for borgerne at have en sådan institution, idet den samler utilfredshed op fra borgere på tværs af forvaltninger og institutioner. Og det er en pointe at Borgerrådgivningen er uafhængig af forvaltningerne, borgerrådgiveren, og i København er det Johan Busse, er ansat direkte af Borgerrepræsentationen. Det betyder af institutionen er sikret, at den kan tage vurderinger, der er baseret på noget rent fagligt, der er ingen skjult dagsorden eller såmænd politiske der kan præge dets vurderinger.

Borgerådgivningen bistår borgerne

Efter 10 år kan man se virkningen af at have en sådan institution. Kommunen er

Fortsættes side 8

blevet bedre til at rette op på sine svipsere, fortæller Johan Busse og siger om Borgerrådgivningen, at den kan sikre, at der er et sted, hvor folk kan gå hen, hvis der er noget, de er utilfredse med. Ved at modtage klager og behandle og vurdere dem kan man undgå, at der efterfølgende kommer 10 andre lignende klager. Det siges, at klager koster penge, siger Johan Busse, men dårlig sagsbehandling koster absolut mange penge. Hovedparten af dem, der klager, har en berettiget grund til at komme med en klage. Det er ikke sikkert de har ret, men der er ofte i klagen en beskrivelse, der giver forståelse for klagerens utilfredshed.

Johan Busse bruger billedet af folk i forvaltningerne, at de er gode til at løbe 100 m i det, man kan forestille sig, er en stafet men depechen kommer ikke med. Dette forvaltningsproblem bliver synligt når man står udenfor, som Borgerrådgivningen gør.

En væsentlig del af klagerne handler om lang sagsbehandlingstid, det gælder f.eks. Handicapcentret. Som borger er der ikke ret meget man kan gøre ved det. Man kan få medhold, og forvaltningen kan få kritik. Det er kendetegnet ved Borgerrådgivningen, at den skal medvirke til at skabe forbedringer, hjælpe forvaltningerne til at løse deres opgaver bedre, vi skal forebygge en hel masse utilfredshed hos borgerne, siger Johan Busse.

Klagerne kan i store træk inddeles om tre forhold: Sagsbehandlingstid – personalets adfærd – praktiske løsninger. Med hensyn til personaleadfærd er klagerne heldigvis få, men handler om det, man kan kalde dårlig opførsel. De praktiske løsninger kan være mangel på snerydning, pasning i daginstitution, mangler og service på biblioteker m.m.

De folk vi møder, siger Johan Busse, har et behov, de ikke kan opfylde selv og har

brug for andre, derfor er sagsbehandlingen vigtig.

Borgerrådgivningen på besøg

Borgerrådgivningen sidder ikke bare og modtager og behandler klager. Den iværksætter på eget initiativ undersøgelser, der kan være foranlediget af større sager, eller undersøgelse om områder kan have et forbedringspotentiale. Eksempelvis kan en borger komme til skade, hvis en hjemmehjælper har glemt at slukke for gassen, det kan forvaltningen godt finde ud af, men Borgerrådgivningen kan gå ind og kigge på sagen, og måske se på, at der er noget, der sejler ad helvede til, at på dette område kan Københavns Kommune godt blive bedre. Det er bedre, at vi retter op på problemerne end at komme på forsiden, altså forebygge ved at lave undersøgelser.

Borgerrådgivningen kommer også på besøg. Det kan være på en svømmehal for f.eks. at se på tilgængelighed – eller det kan være på en institution.

Borgeren og klagevej

Hvis man som borger har noget at klage over, skal klagen i første omgang sendes til den forvaltning, som klagen handler om. Man har så mulighed for at rette op på de forhold klagen handler om. Hvis man ikke får svar, eller får et svar man mener er utilfredsstillende, kan man så rette henvendelse til Borgerrådgivningen.

Der er ingen formkrav til klagen. Den kan være skriftlig men også f.eks. telefonisk. I sidste tilfælde er forvaltningen forpligtet til at skrive klagen ned.

Man skal ikke bo i København for at måtte klage, man skal have en relation til kommunen. Erhvervsdrivende kan klage, en svensk turist kan klage f.eks. over en parkeringsbøde.

Når man klager er der en tilbageløstingsgaranti i Københavns Kommune, man skal melde tilbage til borgeren senest 10 arbejdsdage efter klagens modtagelse – ikke nødvendigvis en afgørelse men en meddelelse om, at man arbejder med sagen.

Borgerrådgivningen har medvirket til, at sagsbehandlingstiden generelt er blevet kortere, sagsbehandlingstiden af klager er blevet bedre. Man har fået færre klager over Handicapcentret og færre når det gælder sagsbehandlingstid.

Københavns Borgerrådgivning
Tlf.: 33 66 14 00

Rikke Nylander fra Familiehuset.

Familiehuset – et nyt initiativ på handicapområdet

Oplæg ved leder af familiehuset Rikke Nylander

I marts sidste år startede man Familiehuset som et initiativ i Handicapcentret, et hus der henvender sig til familier med børn og unge med handicap mellem 0 – 18 år. Huset har 11 medarbejdere med forskellig faglig baggrund.

Huset rummer mange forskellige tilbud, og disse tilbud blev demonstreret ved en stor tegning en af medarbejderne havde lavet, på et internt kursus, hvor man lærte at kommunikere bedre bl.a. også ved at tegne.

Kurser for forældre til børn med autisme

Råd- og vejledningsforløb i korte forløb fra 2 gange til 7 gange. Husets familiekonsulent mødes med familien eller familiemedlemmet både hos dem eller i Familiehuset. Rådgivningen kan være at hjælpe med at skabe strukturer i hverdagen for familien,

Foredraget som tegning.

eller hvordan får man barnet op om morgenen, eller konflikter mellem søskende m.m.

Kontaktperson – Hvis et barn eller ung har behov for hjælp til at håndtere særlige forhold i sin hverdag og i sit liv overhovedet, kan man få en kontaktperson, man mødes med fra ½ til 1 år.

Fortsættes side 10

Søskendegrupper: Søskende broder eller søster med funktionsnedsættelse mødes med andre søskende i samme situation.

Grupper for børn og unge med autisme. Møde med andre i en anden ramme (nogle møder ikke andre) se sammen på de sociale udfordringer, tale med andre om at være ung m.v.

Forældrenetværk – for alle forældre der har barn med funktionsnedsættelse.

Familiebehandling – i forhold til familier, hvor der er bekymring i forhold til barnets udvikling og relationer til søskende.

Familiehuset er frem til 1. juni på Lærkevej 3, Nørrebro. Herefter på Hans Knudsens Plads, Østerbro.

Handicapcentret under forandring

Oplæg ved myndighedschef Vibeke Ries, Handicapcenter København

Fra 1. marts i år fik Handicapcenter København nyt navn **Borgercenter Handicap**, en større og ændret organisation, der skal øge sammenhængskraften mellem de udførende led og myndighedsledet.

Vibeke Ries gennemgik organisationsplanen på side 11.

Blandt de overordnede principper, der ligger til grund for den nye måde at indrette sig på, er særligt tre principper:

1. En fælles indgang – etablering af en fælles modtagelse
2. Fast sagsbehandler til alle
3. Etablering af tre områder, som understøtter en høj faglighed og helhedsorientering

Modtagelsen er den største enhed i centret.

Planen er klar, når man hele tiden er opmærksom på de grundlæggende principper bag den. Men der er problemer som planen

ikke i sig selv beskriver. F.eks. ved man at overgangen fra ung til voksen kan være meget vanskelig. Derfor er der i ungedelen en gruppe for unge mellem 15-25 år, så man kan skabe en sammenhæng f.eks. ved at have samme sagsbehandler, når man fylder 18 år og i årene fremover, hvor der er så meget, man skal tage stilling til. Nu er jeg voksen, hvem hjælper mig...

Det er en lille enhed med forholdsvis mange medarbejdere, der skal kunne håndtere 43 paragrafer, det kræver stor faglig viden og en helt særlig indsats.

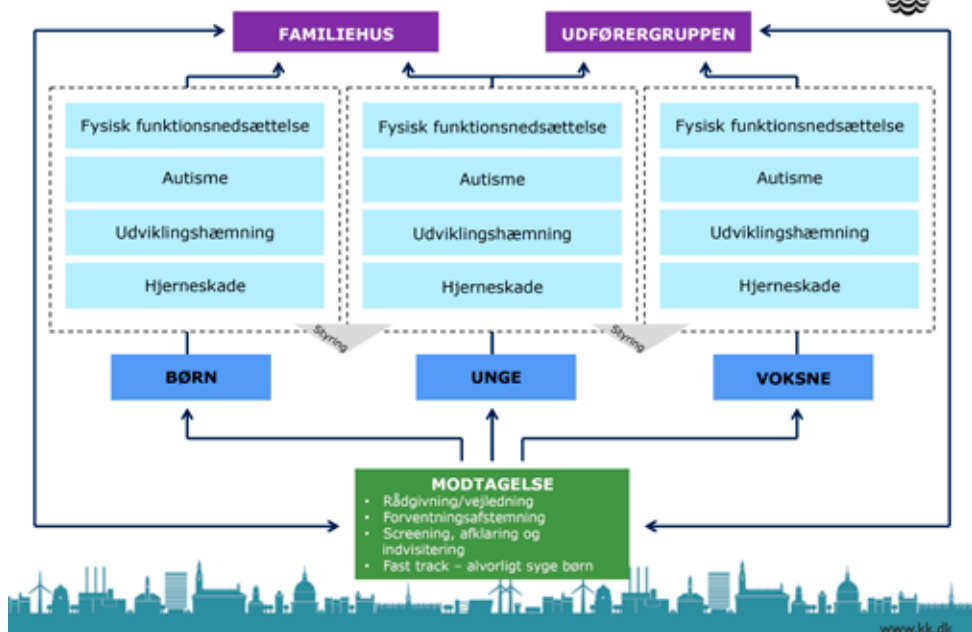
Udføregruppen omfatter hjemmevejledere, ledsageordningen, dem der skal yde støtte i hjemmet.

Beslutningen om en ændret organisation af Handicapcentret, med baggrund i de tre særlige principper, blev modtaget positivt af mødets deltagere, der er forældre til børn med handicap.

Myndighedschef Vibeke Ries.

Borgercenter Handicaps organisering på myndighedsområdet

John Colerick ved LAVUKs sidste udvidelse, de røde huse på den lange mole ved Svanemøllebugten.

P
O
R
T
R
Æ
T

Et liv et værk – at være LAVUK

Et portræt af John Colerick

Af Lasse Rydberg

Handicapprisen 2014

Dette portræt handler om et menneske der har ydet noget særligt over for mennesker med udviklingshæmning, men det er absolut ikke uden offentlighedens opmærksomhed, det kan godt være at personen ikke stiller sig i front, men vedkommende efterlader en virksomhed, der har været banebrydende og er meget omfattende. Det er lederen af LAVUK John Colerick, der fornylig modtog Handicaprådets Handicappris for 2014. Portrættet handler således ikke om en ukendt ildsjæl – men om en

person, der absolut også fortjener at blive set og værdsat.

Handicapprisen blev motiveret med, "at John Colerick igennem 40 års arbejde har skabt et utal af tilbud, der bidrager væsentlig til at forøge livskvaliteten hos børn og unge med handicap i Københavns Kommune. Han er en ildsjæl i forhold til at øge muligheder og livskvalitet for mennesker med handicap og har som leder på LAVUK

Fortsættes side 15

dygtigt viderebragt sit menneskesyn til både ansatte, gæster, forældre og borgere med handicap”.

På en mole i Svanemøllebugten

Det er typisk for en ildsjæl og iværksætter som John Colerick, når man skal lave en aftale, så inviterer han mig ud på den lange mole i Svanemøllebugten for at vise mig tre røde og i øvrigt fredede huse, som LAVUK for nylig har købt. I 25 år har LAVUK været gæster på molen og har sejlet bugten tynd i deres mange både. Nu er de herre, ikke i eget hus men i tre, plus containere med grej til både, og såmænd også en, der alene opbevarer skiudstyr. Munden står ikke stille på John Colerick. Selv om det lyder som drømme, så ved jeg, at det handler om den skinbarlige virkelighed, LAVUK i havnen og på vandet, der tiltrækker ikke kun medlemmer, men byder andre børn og unge ind i et samarbejde og fællesskab – det er de udviklingshæmmedes virksomhed der er tiltrækkende.

En omfattende virksomhed

Jeg skrev engang om John Colerick, at hvis jeg spontant spurgte ham, hvor mange aktiviteter, der var på LAVUK og dens virksomheder, ville han ikke kunne svare præcist. Jeg prøver igen og spørger ham, hvad den sidste nye aktivitet er? Han tænker sig om og siger, det kan han ikke lige huske. Jeg sniger mig til at spørge en af de unge medarbejdere, der svarer, abeland. Da jeg fortæller John, at det ved jeg og fortæller ham det, ved han det selvfølgelig godt, men det er en måde at forstå, hvor omfattende en virksomhed LAVUK er.

LAVUK er en fritids- og ungdomsklub i Borgervænget med 176 brugere, en voksenklub på Strødsvej med 246 medlemmer, Pibergården ved Esrum sø og Skolen i

Borgervænget (en STU-uddannelse). Mere end 600 brugere, medlemmer og elever på fire matrikler og ca. 200 medarbejdere (relativt mange på deltid for at kunne dække tider med stor søgning).

LAVUK åbner kl. 8.00 om morgenen og lukker kl. 22.00 om aftenen 5 dage om ugen. En dag for en tilfældig tænkt bruger kunne være: Starte med at gå til svømning, hjem i klubben og spise frokost, herefter til ridning, hjem til aftensmad og derefter være på musikholdet, hvis det ikke lige var til boksning, og måske holdt klubrådet, som man er medlem af, møde. Man kan selvfølgelig også bare hænge lidt ud, det er derfor der er hjørner der er pædagogfrie.

Alle brugerne lever faktisk i en meget overvåget verden, og har brug for et sted til sig selv og sit privatliv. Det er unge mennesker, så følelser fylder meget. Derfor har man lavet pigegrupper og drengegrupper, hvor man kan tale om kærlighed og om det at være ung, forberede sig til festen om aftenen, sminke sig eller få vasket sig, hvis man er dreng, tale om hvad der er ”god opførelse” til en fest, uden at det skal gå ud over den spontane glæde og fest.

Virksomheden LAVUK er så omfattende at jeg giver op her og når lige at få med, at i vinters var der 72 brugere på skiferie i Frankrig og 68 brugere på sne-og-kælk i Norge. Andre har i sommers været i Wales for at udforske huler og klatre på klipper, og mere end 200 har været på kolonier i Danmark.

Et liv et værk – at være LAVUK

Jeg har været her i snart 44 år, fortæller John Colerick. Det begyndte med, at medens jeg læste på seminariet, skulle jeg i praktik. Praktikstedets leder var tilfældigvis også

Fortsættes side 17

leder af en lille fritidsklub kaldet LAVUK. Der manglede en timelønnet medarbejder, og han spurgte, om det var noget for mig, og det var det. Studerede om dagen og var medarbejder i klubben nogle aftener om ugen. Da John Colerick blev uddannet, fik han job i en børnehave men fortsatte med at arbejde i LAVUK om aftenen. Han fandt hurtigt ud af, at pædagog skulle han ikke være og påbegyndte en universitetsuddannelse og var stadig om aftenen på LAVUK. Af private årsager måtte universitetet dropes og det endte med at John Colerick tog bibliotekaruddannelsen, medens hans stadig tjente sine penge i LAVUK. Han blev aldrig bibliotekar, hvad der virkelig var ham påtrængende, for han fik jobbet som sous-chef med ansvar for personaleledelse, og det var en funktion der var brug for i en virksomhed, der voksede og voksede, hvor ideerne opstod med en inspirerende fart og realisationen af dem næsten i samme takt. Han kan det en god leder skal kunne, være til inspiration, er anerkendende i sin tilgang til medarbejdere og brugere, udstråler dermed tillid til sine omgivelser. Hvor ved jeg det fra? Personaleforeningen på LAVUK har skrevet det om John Colerick og skriver endda "Du er LAVUK".

Det er deres ungdom – det er deres fritid

Jeg spørger John Colerick, hvordan opstår de mange ideer, der bliver til aktiviteter. Det sker naturligvis ved, at man lytter til brugerne, ikke kun i bestyrelsen og de råd der er, men ved at tale med den enkelte – Det er deres ungdom, det er deres fritid, siger John Colerick. En af de ting som LAVUK har gjort synligt har været at genopdage ungdommen og ungdomskulturen når det gælder unge med udviklingshæmning. Noget som stort set var overset, enten var de børn eller også blev de voksne, et særligt

ungdomsliv var der ikke skabt rammer til. Det gjorde LAVUK noget så eftertrykkeligt. For John Colerick er det vigtigt, at der er nogle der tager pulsen på ungdomskulturen, at de unge kommer til orde, at der er medarbejdere der kan høre græsset gro, og det tror jeg på, for på min gang i huset møder jeg meget unge medarbejdere der med deres tøj og attitude udtrykker sig som unge kultursøgende og -bærende. I aften fredag er der metal- og vikingfest, og der vil man se selv det mindste påhit i den eksisterende ungdomskultur vinde frem, hver uge noget nyt der skal prøves, ungdomskulturen er et eksperimenterende liv. LAVUK forvalter at skabe autentiske rammer for et sådant liv.

Ideernes sted kunne man kalde det, for det er det vi hele tiden taler om. John Colerick fortæller, at LAVUK bliver inddraget i det nye kulturhus der skal bygges på ydre Østerbro ned mod søen i Kildevældsparken. Stedet skal have et café-køkken. Det er her LAVUK kan få endnu en aktivitet og yde et tilbud til lokalbefolkningen.

Det sidste nye er, når man ser bort fra abeland, der er et motorisk aktivitetstilbud, computere og musik, den digitale verden har taget sit indtog og beherskes suverænt af de unge, selv om man påstår de ikke kan læse og regne. Kælderen er der, hvor ungdomskulturen udfolder sig i hverdagen.

Det sidste jeg ser inden jeg går, er at festsalen som i aften er stedet for fredagsfesten, lige nu bliver omskabt til en indendørs løbehjulsbane, der kan være noget om, at det ikke er ligetil at følge med.

John Colerick der bestyrer en så omfattende virksomhed, har endelig fået sig et lille kontor, som han deler med an anden medarbejder. Han er beskeden, sætter sig ikke offentligt i front, men han skaber virksomhed til stor glæde for mere end 600 brugere og deres pårørende.

Mary Tøpholm (1919 – 2015)

En af de helt store personligheder i dansk handicappolitik er død.

Mary har igennem et meget langt liv været med til at gøre en afgørende forskel for mennesker med udviklingshæmning.

Mary blev uddannet teoretisk fysiker og var også her med til at forandre den gængse opfattelse af, hvad man som kvinde kunne arbejde med. Hun var en af de første kvindelige fysikere, som fik en stilling på Løvens kemiske fabrikker. Dengang var det ikke almindeligt som kvinde at søge om og arbejde med teoretisk fysik, men også her var Mary med til at bryde en barriere ned.

Men det er Marys indsats indenfor handicappolitik, vi i dag kender hende mest

for. Mary blev mor til Niels, som i dag er 52 år. Han blev på grund af en sygdom i den tidlige barndom handicappet, og Mary blev klar over, at der var meget store mangler på området med at hjælpe mennesker med udviklingshæmning til et godt og meningsfyldt liv.

Mary måtte slås for at Niels kunne få en god støtte i børnehaven, og allerede i begyndelsen af 1970'erne arbejdede Mary ihærdigt med Københavns Kommune for at børn med udviklingshæmning kunne få et fritidstilbud. Reaktionen hos det politiske

Fortsættes side 20

system dengang var forbavselse, fordi disse børn havde jo fri hele dagen, så hvorfor skulle man dog oprette et fritidstilbud til dem?

Men det lykkedes faktisk med en stor indsats at få modparten overbevist om, at det også for mennesker med udviklingshæmning var et vigtigt livsindhold at få et godt fritidsliv. Noget vi i dag anser for helt naturligt og nødvendigt, men hvor man i 70'erne skulle "flytte bjerge" for at få noget sådant igennem.

Senere lykkedes det Mary at få etableret værestedet "Tusindfryd" på Amager, og dette fritidstilbud er i dag et meget værdsat element i livet for rigtig mange mennesker med udviklingshæmning.

På det mere organisatoriske plan var Mary aktiv i Landsforeningen LEVs styrende organer og var i mange år med i bestyrelsen i LEV København, hvor hun altid var parat

med gode ideer og forslag til forbedringer på alle områder for mennesker med udviklingshæmning. Mary sloges altid, hvis hun ville have noget igennem, og var utrolig ihærdig og fastholdende i sit engagement, hun var utrolig skarp til at argumentere for sine synspunkter. Denne evne fastholdt hun til det sidste, og mangen en borgmester eller direktør er blevet overrasket over den iver og dygtighed, hvormed Mary argumenterede for sine standpunkter.

Hun oprettede sin "Niels Tøpholms Kulturfond", der i en årrække har hjulpet mange personer med økonomisk støtte til rejser og arrangementer. Jeg sad i bestyrelsen for fonden og lærte Mary at kende som et menneske med stor forståelse for andre mennesker i nød. Det har været en stor fornøjelse at få lov til at lære Mary at kende. Æret være hendes minde.

Steen Stavgaard

Se vores hjemmeside på

www.levkk.dk

Og der blev stille – musikken ramte følelsen

Klassisk koncert for udviklingshæmmede – en opdagelse

Af Lasse Rydberg

Koncertsalen i København er godt fyldt, 244 mennesker med udviklingshæmning og deres ledsagere er ikke til den sædvanlige musikfestival med nutidens rytmiske musik, de er til klassisk koncert – en klassisk musikoplevelse for udviklingshæmmede. Det er på en af de spæde første forårsdage, så det er naturligt at kalde koncerten *Klassisk forår*.

Det er ikke en anmeldelse af en koncert, men en opdagelse i koncertlivet, når det handler om klassisk musik og det publikum, der er udviklingshæmmet. I en klassisk koncert er der en særlig forventning til publikums adfærd, hvor det kan være

pinligt forstyrrende at få et hosteanfald. Det vil måske gå helt galt, hvis man forestillede sig udviklingshæmmede som publikum, med deres medlevende eller medlydende tilstedeværelse.

Koncerten går i gang, første afdeling med barokmusik, iklædt lidt punkattitude og med alt andet end barokinstrumenter, med en madkasse og et gebis som rytme-gruppe, når det skal være. Men musikken rammer. Fra den nervøse og kåde og også angste larm, der opstår og er voldsom før koncerten, vokser en stilhed – der sker noget betydningsfuldt. Det sker igen og med en større stilhedsopmærksomhed, da det bliver

Fortsættes side 23

menneskestemmens kærlighedsarier. Det er en genoplevelse af, er kunsten god, så rammer den mennesket uanset om man er udviklingshæmmet eller ej.

Man ved i dag at mange udviklingshæmmede har et helt intakt følelsesliv – som vi ikke har lært at fortolke og kommunikere med, det er måske det musikken gør?

Koncerten er en fest, der starter med kaffe og lagkage før et par små koncerter, så er der middag med lækker buffet og endelig den sidste koncert. Seks timers klassisk musikfestival og fest.

Jeg træffer *Hanne Raymond* fra Strandparkcentret, der næsten blusser af glæde og stolthed med fortællingen om et arrangement, der har 13 år på bagen og næsten starter, når det foregående slutter, hun griner og siger, at hun køber de utallige gule kandelaberlys lige efter påske, så er de billige. Hun fortæller med stor begejstring om et års planlægning, og er stolt over at alle på Strandparkcentret stiller op, og allermost stolt over, at de superviserer alle

deltagerne, og de gør det godt. Jeg sniger mig ud fra koncerten og ser, der knokles med humør.

Midt i travlheden får jeg stoppet *Ole Alber*, der er konferencier, og som er den der har ansvaret for koncertprogrammet. Han siger i farten, at han er den der oprindeligt fik ideen til de klassiske koncerter først i Jylland, inden han flyttede til København og fortsatte projektet, nu på 13. år. Han fortæller, at i planlægningen skal der altid være noget vokalt, det rammer udviklingshæmmede, og man skal også langt omkring med instrumenter, hvad der i høj grad lykkes i dag, med firkantede træfløjter m.m.

Det er en oplevelse at være publikum til en klassisk koncert, hvor musikken kan indtages, en siddende med ryggen dertil, en stående med synet som medhør, en med øreværn, en med langsom skubben sig frem i sin kørestol næsten rytmisk gennem tværgangen. De er der alle, de forstyrrer os ikke, de modtager musikken som en stor følelse, der hvor de er.

KIFU - Årets Idrætsforening 2014 i København

Formand for KIFUs aktivitetsudvalg Jan Charles Kristensen får overrakt prisen af borgmester Carl Christian Ebbesen.

KIFU – Københavns Idrætsforening for Udviklingshæmmede, fik i december 2014 æren af at blive Årets Idrætsforening i København. Det er fritid- og kulturforvaltningen, der hvert år hædrer en forening, og i den anledning blev repræsentanter fra foreningen budt på en lille reception på rådhuset. Selvfølgelig med de traditionelle rådhuspandekager. Med til at modtage prisen var aktivitetsudvalget (bestående af idrætsudøvere fra alle idrætter), bestyrelse, trænere og sekretariatet. Kultur og fritidsborgmester Carl Christian Ebbesen sagde i sin tale bl.a. at KIFU var med til at gøre København til et bedre sted at bo. Han sagde endvidere:

“Vi valgte KIFU fordi, jeres klub er noget helt særligt, når det kommer til muligheden for, at dyrke sportsaktiviteter, som udviklingshæmmede i København. Og ikke mindst - fordi I engagerer jer i mennesker, og alt det gode man kan hente ved, at være medlem af en idrætsforening.

Egentlig er I bare en helt almindelig forening, med voksen- og børnehold, stævneaktiviteter, klubture og meget, meget andet. Men så er I også alt det, der gør jer til en anderledes og spændende forening, og som vi giver jer årets pris for... ”

Det lyder så enkelt. Men det er det bestemt ikke. Vi ved godt, at der ligger stor entusiasme, energi og mange, mange frivillige timer bag, hver gang en forening har succes.

Her er KIFU et forbilledligt eksempel – og det er med stor glæde, at jeg ønsker et stort tillykke med titlen som “Årets idrætsforening i København 2014”.

I 2015 bliver KIFU 25 år, så de kr. 25.000 der følger med prisen, skal bruges til levende musik til festen.

I forlængelse af begivenheden, blev ledelsen af foreningen inviteret i “Lounge” på TV2. Så formand for bestyrelse Anders Kildedal, leder af aktivitetsudvalget, Kaj Kristensen, og leder af sekretariatet, Dorte Mørk, fik lejlighed til at fortælle Københavnerne om foreningen. Her blev det bl.a. pointeret at det er helt centralt for foreningen, at træningen foregår rundt omkring på kommunens idrætsanlæg, at klubidentitet har betydning for alle, og at foreningens frivillige er med til at give medlemmerne et anderledes møde.

LEV København ønsker KIFU hjertelig tillykke med prisen – det er et forbilledligt arbejde der er udført – og også et vigtigt pionerarbejde.

LEV København

Nyt tilbud ser dagens lys

Skovtours på bowlingtur.

Af Danielle Pröschold.

Formand for Foreningen Skovtours Venner

Det her er simpelthen en af årets gode historier. I starten af januar 2015 så en ny forening for unge med udviklingshæmning, dagens lys. Foreningens navn er "Skovtours Venner", og som navnet antyder, har det noget med aflastningstilbuddet Skovtours at gøre.

Foreningen er stiftet af nogle forældre, hvis børn er flyttet på bosted. De unge savner de venner og aktiviteter, de havde på Skovtours. Vi forældre havde spurgt Skovtours, om det var muligt at arrangere nogle ture a la "Gamle elevers fest" et par gange om året. Det kunne desværre ikke

lade sig gøre, men vi blev foreslået at søge paragraf 15 midler i Københavns Kommune til at arrangere ture for.

Som sagt så gjort, vi søgte Københavns Kommune om midler til at afholde månedlige ture for unge, der tidligere har benyttet Skovtours og andre, der falder inden for målgruppen. Vi var heldige og fik bevilliget penge til vores forslag.

Det har taget sin tid at få alt op at stå. Men den 1. lørdag i marts fandt den første tur sted. En bowlingtur til Big Bowl i Valby.

Fortsættes side 29

Her mødtes ni unge, spiste frokost, bowlede og snakkede om, hvilke aktiviteter de kunne ønske sig at lave.

Forslagene lød på bagedag, svømmehal, biograftur og fodboldtur mv. Nu skal personalet i tænkeboks og evaluere på hvilke forslag, der kan realiseres. Når denne proces er afsluttet, vil de unge modtage et turkatalog, hvor deres forslag har udmøntet sig i planlagte ture.

Da vi har fået midler til projektet, vil det blive gratis at være medlem af Skovtours Venner og dermed få mulighed for at deltage i arrangementerne.

Se billeder fra den første tur på skovtoursvenner.dk

Hvis du også er flyttet på bosted og er gammel Skovtours-medlem og har lyst til at komme med på tur, så er du velkommen til at kontakte Casper på skovtoursvenner@gmail.com

Rent praktisk vil turene foregå ved, at man melder sig ind i "Skovtours Venner". Medlemmerne bliver afhentet på deres bosted, bliver transporteret hen til aktiviteten enten via offentlig transport eller i bus, og

bragt hjem til bostedet igen, når aktiviteten er slut.

Ligesom på Skovtours-turene vil der blive afholdt evalueringsmøder, hvor medlemmerne kan formidle, hvilke ture der var et hit og deres ønsker til fremtidige ture.

Noget af det spændende ved at have modtaget paragraf 18-midler er, at det er et samskabelsesprojekt. Det vil sige, at vi skal samarbejde med et kommunalt tilbud om aktiviteten. Vi har naturligvis valgt at arbejde sammen med aflastningstilbuddet Skovtours og glæder os til at få input fra dem til, hvordan vi kan skabe et supergodt tilbud.

Desuden lægger bevillingen også op til, at der skal deltage frivillige i de aktiviteter, vi tilbyder. Det er et samarbejde vi ser frem til. På den første tur deltog der en frivillig, men vi arbejder kraftigt på at få rekrutteret flere. Dem vil vi finde på fx pædagoguddannelserne. Vi satser på at både de og vi får noget ud af samarbejdet. Hvis vi gør det godt nok, så vil de måske få lyst til at arbejde inden for specialområdet, og her kan vi altid bruge flere hænder.

Diplomet fra SOS Byerne.

Uddannelsescenter UIU.

Eleverrådsarbejde kan føre til mange ting

Af Maria Lassen

Lærer og elevrådstilforordnet på UIU

En kold og regnfuld januardag sad elevrådet på UIU (Uddannelsescenteret UIU) og skattede sig. Vi var i gang med at gennemgå dagsordnen, men pludselig skete der noget...

En 3. års elev kom med den idé, at UIU skulle samle ind til et godgørende formål. De andre elever var straks med på idéen og havde både forslag til hvem og hvor-

Fortsættes side 32

dan, og de sprudlede alle af initiativ. Det var tydeligt, at alle elever, uanset fysisk og psykisk formåen, forstod ideen og var med på at ville arbejde for at hjælpe nogen, der havde det skidt eller havde svære livsvilkår.

Det var en fantastisk debat og proces at overvære, og som lærer og medmenneske kunne jeg ikke undgå, at blive dybt rørt over, at elever der selv kan have deres udfordringer, ønskede at hjælpe andre. En fantastisk oplevelse at se, hvordan alle evnede, at se ud over deres egen "næsetip" og havde mod på denne store opgave.

Som alt andet, der involverer alle elever på UIU, bragte elevrådet det ud i klasserne. Nogle af eleverne skrev et informationsbrev om, hvad elevrådet havde gjort sig af tanker, og samtidig spurgte de her, hvad de andre elever syntes, og om de var med på indsamlingsideen. Hvem de syntes, vi skulle samle ind til? Hvordan skulle vi samle penge ind? På elevrådsmødet, mødte vi alle spændte op. Alle ville gerne høre, hvad eleverne syntes om ideen. Der var bred opbakning, og alle bidrog med gode ideer.

Forslagene, om hvem vi skulle støtte, var mangfoldige, alt fra; Røde Kors, Blindesamfundet, hjemløse, kræftramte kvinder og børn, fattige, handicappede børn, arbejdsløse, Afrika og forskellige sygdomsramte. Ligeledes kom der mange ideer til, hvordan vi skulle tjene pengene f.eks. ved: vask af private biler, tjenester i nærområdet, lopemarkeder, salg af kage og drikke samt salg af postkort m.v.

Da eleverne ønskede, at vi skulle få indsamlingen klaret i løbet af foråret, havde vi lidt travlt. Men med en stor arbejdsindsats fra hele elevrådet og alle husene (klasserne) lykkedes det.

Elevrådet besluttede at elevrådet solgte hjemmelavede is til en gammel elevfest, at vi til skolens årlige markedsdag ville sælge piz-

zasnegle, pølsehorn og saftevand, alt sammen hjemmelavet. Derudover fremstillede husene (klasserne) alt fra cd'er med egne fremførte numre, saltkar, postkort, hjemmedyrkede chilier, hjemmebagte knækbrød, billeder og rammer, smykker, nøgleringe og meget mere.

Flere af husene gav hele eller store dele af deres overskud af de ting, de solgte på markedsdagen. Penge som de ellers havde planlagt at bruge i klasserne til "sjove" ekstra begivenheder, såsom caféture, pizzaer, biografure mv. Men eleverne valgte her at give til andre, der havde mindre end dem selv.

Eleverne besluttede, at pengene skulle doneres til SOS børnebyerne, det dækkede flere af de punkter, som eleverne ønskede at støtte.

Elevernes store arbejde bar frugt og de fik samlet 2347,5 kr. ind.

Eleverne fik tilsendt et flot diplom og brev fra SOS Børnebyerne med tak for deres indsats. Vi har diplommet hængende i cafeen, så det dagligt kan minde eleverne om, hvilken fantastisk indsats de har gjort. Man kan roligt sige, at pengene fra eleverne fra UIU, kan bruges relevant. For kun 50 kr. kan man, i SOS børnebyerne, vaccinere 10 børn mod mæslinger og for 500 kr. kan et forældreløst eller udsat barn i Etiopien få et helt års skolegang med skolebøger, uniform og taske.

Eleverne på UIU kan være stolte af deres indsats og det fine resultat de fik.

Ungeekspertpanelet

Når vi inddrager borgerne, skaber vi bedre løsninger

Limstifter, tusser, sakse og papkort. Sådan skaber Handicapcenter København sammen med borgerne bedre overgange fra unge- til voksenlivet. Chefen er ikke i tvivl: Når man inddrager dem, det handler om, giver det bedre og mere langtids-holdbare løsninger.

Af informationsmedarbejder i Handicapcenter København: Mette Rinddal Leck

At fylde 18 er en milepæl i unge menneskers liv. Man bliver myndig og regnes nu som voksen af de offentlige instanser. Sådan er det også for unge med en funktionsnedsættelse, men for denne gruppe og deres forældre kan overgangen fra ung til voksen være en stor mundfuld, for pludselig er der

Fortsættes side 34

en masse jura, der ændrer sig, kompensations for merudgifter, der falder bort, og breve, der før var stilet til forældrene, bliver nu stilet til de unge selv, hvilket kan skabe tryk for både den unge og forældrene.

Med projekt "God overgang til voksenlivet" har Handicapcenter København taget initiativ til at få lavet en bedre og mere smidig overgang fra unge-til-voksenlivet, og et af de store fokusområder har været brugerinddragelse.

"Når vi inddrager brugerne, får vi viden om, hvad der er brug for, og hvor skoen trykker. Vi får indsigt i, hvad der virker, og kan dermed træffe beslutninger på et mere oplyst grundlag. Vi bliver bedre til det, vi skal, og borgerne får indflydelse og ejerskab, fordi vi er sammen om at skabe løsningerne," siger Vibeke Ries, myndighedschef i Handicapcenter København.

Kreativiteten kommer i spil

Helt konkret bliver forældre, frivillige organisationer og samarbejdspartnere inddraget via en såkaldt referencegruppe. Gruppen havde deres første møde i efteråret, og i stedet for et traditionelt kaffemøde blev de udstyret med limstifter, tusser, sakse og papkort i alverdens farver og blev bedt om at slippe kreativiteten løs. Det mandede ud i fire plakater, der alle kom med bud på, hvad der kendetegner en god overgang, og hvordan man når dertil.

De unge selv bliver inddraget aktivt via ungegeekspertpaneler, hvor de ved hjælp af et spil

med spørgsmål får sat ord på, hvad der betyder noget for dem.

Win win for alle parter

For projektgruppen er det en energisk og inspirerende måde at arbejde på, samtidig med at borgerinddragelse udvider horisonten.

"Det er simpelthen så fedt at komme ud til en flok unge, spændte mennesker, der har glædet sig til, vi kom og talte med dem. Både de unge og referencegruppen bringer så mange vigtige perspektiver på banen, som giver os en masse at arbejde videre med," siger projektdeltager Rikke Burild.

I den kommende tid bliver der afholdt flere møder i referencegruppen og ungegeekspertpanelerne, og til marts munder det hele ud i, at projektgruppen kommer med et samlet bud på, hvordan flere unge med funktionsnedsættelser får en smidig og koordineret overgang fra unge-til-voksenlivet.

Borgmesteren får besøg af unge med handicap.

Medlemskontingent: sæt venligst X

☐ Årligt med blad	300 kr.	☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	425 kr.	☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	175 kr.	☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.	☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.
☐ Årligt for forening med blad	800 kr.		
☐ Årligt abonnement	300 kr.		

Pensionist/studerende *)

☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.

Betal først, når girokortet modtages.**Firmamedlemskaber**

☐ Alm. med blad	800 kr.
☐ Guldmedlem med blad (pr. år)	5.000 kr.
- Et Guldmedlem får ret til at bruge LEVs logo samt at blive nævnt på LEVs hjemmeside.

Undertegnede ønsker at blive medlem af LEV København

*) Angiv her hvilket år du forventer at afslutte dit studie: _____

SKRIV VENLIGST MED BLOKBOGSTAVER:

Navn: _____

Evt. samlevers navn (parmedlemskab): _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ By: _____

Telefon: _____ E-mail: _____

Landsforeningen LEV er interesseorganisationen, der siden 1952 har arbejdet for at forbedre udviklingshæmmedes vilkår.Landsforeningen LEV · Blekinge Boulevard 2 · 2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696 · Fax 3635 9697 · E-mail: lev@lev.dk · URL: www.lev.dk**HUSK
PORTO**Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup**Du kan også tilmelde dig på www.lev.dk**